

Værket af omgivelserne

Landskaber

Det er vildt at komme til Hollufgård. Jeg cykler og tror, jeg kender vejen, men kører forkert og havner i byggeriet af Odense Letbanes nye skinner og grøfter, ved siden af NYT OUH, golfbanelandskab, nyt Universitet, nye motorveje, solcellemark. Alt er en stor byggegrund og der bygges til fremtiden. Og hver gang skal arkæologerne ud og se til fortiden. I det samme hul kan man sige.

Det viser sig at Hollufgård i sig selv er en konstruktion. Godset er dannet ved at opkøbe og nedlægge små jordbrug. Der har været et utal af ejere op gennem tiden. Hollufgårds jorde har i den grad været noget, man har forhandlet med.

Arkæologi og kunst

Det viser sig også at Hollufgård (1987-2003) selv har været forskningsinstitution, *Center for arkæologi og menneske*, og har haft eksperimenterende arkæologiske projekter, seminarer, lavet oldtidslandskaber og udstillinger med titlen: *Menneske og landskab – fortid, nutid og fremtid*. Det må have været på nogenlunde samme tid man havde kunstprojektet *Laboratorium for tid og Rum* og etablerede kunstnerværkstederne på Hollufgård.

I begyndelsen var arkæologien en central del af Odense Bys Museum og da man byggede Fyns Stifts Museum i 1885 husede man både arkæologi, kunst og naturvidenskab. Senere blev det mest kunstmuseum. Nu er kunstmuseet rykket hen på Brandts, kunstakademiet er rykket ind i Stiftsmuseets bygning og arkæologien er rykket til Museum Møntergården. Nu laves der igen udstillinger af kunstnere på Stiftsmuseet.

Udgravning

Jeg vælger et lidt kedeligt og decentralt sted på en flad græsplæne i parken til at lave en blanding af en udgravning og en byggegrund. Tidligere har her været frugtplantage. Jeg fjerner tørv i et areal på ca. 9 × 5 × 0,8 m – en OK størrelse til et værksted. Tørv og jord stables rundt om udgravningen. Jeg sætter pinde med advarselbånd op. Jorden er temmelig blød. Vejret er mest solrigt og let blæsende.

Vi prøver med gravko; men det går for stærkt og jorden bliver efterfølgende for hård at grave i. I overfladen og ca. 25 centimeter ned viser der sig et stort antal af små hvid-blålige flintsten, en mængde hvide strips og nogle sølvpapirskugler. Folk på stedet kommer i tanker om at der tidligere har stået en skulptur her. Sølvpapir og madfilm antyder at nogen har spist en madpakke.

80 centimeter nede kommer kælderfornemmelsen ret hurtigt, her er leret klamt og koldt. Spaden støder på store flintsten, der krakelerer uden en lyd. Delene forsvinder hurtigt i mudderet. Det regner.

Fund og rekonstruktion

Jeg tager fundene med hjem og vasker dem. De er flotte. De store flintsten fra 80 centimeters dybde er røde/okker/brune og ligner noget fra Mars. Jeg limer dem sammen. Rekonstruktion af en flintsten i original størrelse. Det ligner en futuristisk krigsgud. *Lar Futura Holluf*.

Med fundene fra overfladen laver jeg en rekonstruktion af skulpturen, der har stået på stedet, fusioneret med en madpakke. *Flintsværm*. Jeg forestiller mig en film vist bagfra, hvor alle de hvide stykker flint rejser sig op fra jorden og samler sig i en flintsværm, og sølvpapir, strips og madfilm bliver suget med ind i transformationen.

Flint er 50-60 millioner år gammelt, dannet i kalklag på havbunden. Begge skulpturer har størrelse til at være i en vindueskarm eller stå på et bord. Nu skal de på museum.

En lar (latin: lar, laris) Fra gammel tid var det romerske landskab befolket af en mængde skytsånder, som hver især var knyttet til et sted i landskabet. En sådan skyts gud kaldtes en "lar" og disse "lares" dyrkedes på de steder, som de beskyttede. Da Rom blev et bysamfund rykkede lar'erne ind i husene.

Camilla Nørgård, september 2021. *Værket af omgivelserne* består af en udgravning samt skulpturerne *Lar Futura Holluf* og *Flintsværm*. På Hollufgård kan man se udgravningen indtil 31.10. 2021. Måske endnu længere hvis den får lov at blive liggende.

Værket af omgivelserne er udført i forbindelse med Odense Skulpturtriennale "Brydningstid" på Hollufgård og udstilling på Det Fynske Kunstakademi 2021.

Tak til Hollufgård Skulpturpark

